

[Hvidberg.]

Men, siger man nu til mig, du er jo negativ, du er passiv, du fortæller os ikke noget positivt om, hvordan du tænker dig den hovedskole indrettet. Ærlig talt tror jeg, at jeg har nogenlunde klarhed, så vidt jeg nu kan have det, over denne sag. Desværre har jeg aldrig selv undervist i en såkaldt fri mellem-skole, og det tror jeg heller ikke de to foregående talere har, men der foreligger et stort erfaringsmateriale, som hidtil slet ikke er kommet til sin ret, og jeg har desuden forhørt mig hos og taget ved lære af folk, som har givet denne skoleafdeling en stor del af deres liv. På grundlag af alt dette kan jeg sige følgende: man skulle samle en del praktiske skolefolk, som har arbejdet i den fri mellem og har bidraget til løsningen af problemerne dér. De skulle knyttes som medarbejdere til et reformarbejde. Desuden tror jeg, man skulle drage lærerhøjskolen med ind i denne sags centrum. Ligeledes vil man få brug for det pædagogiske institut til løsning af en række spørgsmål, og når man er nået så nogenlunde frem til en plan, skal man tage fat på seminarierne ved deres praktikantundervisning. En stor del af denne skoleafdelings arbejdsstof kan man samle under betegnelserne kultur- og orienteringsfag, hvortil først og fremmest hører modersmålsundervisning, historie, geografi og naturhistorie. Der ligger et lødigt, vækkende og dannende skolestof, som skulle lægges til rette for denne skoleafdelings elever efter deres forudsætninger.

Man taler så meget om fortælleformen, og det har jeg også tidligere gjort her i tinget. Det levende ord og dets betydning ville her blive en realitet, og det er det vel for resten allerede nogle steder i fri mellem. Man kan samle børnenes sind der ved, og fortælleformen skulle så danne indledningen til andre former for skolearbejde. Man skulle så her kunne få lykke til at aktivisere børnene, ikke mindst de store børn. Nogle taler om, at dette i virkeligheden er skolens fornemste opgave.

Man taler i vore dage om nye metoder som periodelæsning og emneundervisning. Jeg skal ikke bruge tiden til nærmere at udvikle, hvad dette i enkeltheder betyder, men jeg tror, det er nogle af de veje, vi skal gå. Og så skal elevernes evne til at skrive udvikles i takt med det øvrige skolearbejde. I forbindelse med stilskrivning kunne man stikke nogen stavetræning ind. Det er bekendt, at det er på stavekunstens område, mange elever har vanskeligheder. Jeg har allerede i et af udvalgets samråd med ministeren spurgt, hvordan man egentlig tænker sig, at elever, som formår lidet eller intet på stavekunstens område, skal kunne gøre fremgang i stavekunsten, når de skal være i klasse med andre elever, der så at sige fra naturens hånd kan stave. Også i regning skal der træning til, tabel og taløvelser. Det må være en nærliggende opgave for det pædagogiske institut at finde frem til det regnestof, som det er nødvendigt at lære denne skoleafdelings elever, og finde ud af, hvornår de forskellige regneproblemer mest hensigtsmæssigt kan tages op. Regnebogsforfattere må gå i gang med at udforme de dagligdagens opgaver, som skolen har brug for. Men ud over de kulturelle orienteringsfag vil jeg gerne understrege, at der er et fag, der hedder kristendomskundskab, og det er et vigtigt fag for denne hovedskole, jeg her tænker mig, og også dette fag kan i denne skoleafdeling gøres livsnært og levende; det vil jeg selv påtage mig.

Der er for mig heller ingen tvivl om, at denne skoleafdeling skulle have en linjedelning, f. eks. en teknisk linje, en handelslinje og en hjemmets linje. I den første af disse linjer, den tekniske, vil naturligvis fysik blive et vigtigt fag. Formodentlig må man også tage atomfysik med i undervisningen. Det lyder måske utroligt, men det må blive lærernes opgave at give denne undervisning en sådan form, at børnene kan modtage den. Jeg har allerede ladet mig fortælle, at det skal være sket med held nogle steder. Foruden fysik må denne linje